

Anton Debeljak:

Španska podoknica.

Da vganeš, golobka ti zlata,
vse tihe, neznane te vzdihe,
ki radi ihteli bi,
k tebi hiteli po vrsti
ko zrna koralna krog tvojega vrata!

Zbiserite se, vi nemi vzdihljaji,
ki strlo vas grlo je moje!
Na trak vas nanizam
in k nji se podvizam z dragulji,
da vzklijejo meni nje sladki smehljaji.

Dijamanti oholi bodite,
nikoli izplakane solze,
da v kroni kraljevi,
svetlejši ko dnevi poletni,
na noči bogatih nje las zagorite!

R. Zarnik:

Starec premišlja.

Ej ta majolika vinca penečega
le ta še ostala je!
Vse upe srca hrepenečega
in sladko ljubezen in sanje mladosti
že slana jesenska požgala je.
Spomine nekdanje sladkosti
kot tičice drobne
v pozabnost pregnala je.
Nad polji dehtečimi davno
poslednja je pesem že izzvenela
in roka pokoja je zaželela . . .
Le ta majolika vinca penečega
od vsega življenja kipečega,
le ta še ostala je!

